

Προσφυγή του José Félix Merladet κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 28 Μαΐου 2004

(Υπόθεση T-198/04)

(2004/C 262/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο José Félix Merladet, διαμένων στο Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoëst, avocat, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε προσφυγή, στις 28 Μαΐου 2004, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας του προσφεύγοντος η οποία αφορά την περίοδο από της 1ης Ιουνίου 2001 έως της 31ης Δεκεμβρίου 2002,
- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της ΑΔΑ της 12ης Φεβρουαρίου 2004, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση του προσφεύγοντος,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων προβάλλει παρατυπία της διαδικασίας αξιολογήσεως. Κατά την περίοδο αναφοράς, ο προσφεύγων εργάστηκε στην αντιπροσωπεία της Επιτροπής στο Νέο Δελχί (Ινδία) και στο Μαπούτο (Μοζαμβίκη) εξαρτώμενος ιεραρχικώς από διαφόρους προϊσταμένους. Κατά τον προσφεύγοντα, η έκθεση εξέλιξης σταδιοδρομίας δεν λαμβάνει υπόψη, στο προσήκον μέτρο, τις εκτιμήσεις των εν λόγω προϊσταμένων υπό τους οποίους εργάστηκε περισσότερο από ένα μήνα.

Ο προσφεύγων προβάλλει, εξάλλου, πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως και έλλειψη αιτιολογίας.

Προσφυγή-αγωγή του Zubeyir Aydar εξ ονόματος του Kongra-Gel και άλλων 10 κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 25 Ιουνίου 2004

(Υπόθεση T-253/04)

(2004/C 262/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Οι Zubeyir Aydar, Fribourg, Ελβετία, Haydar Isik, Maisoich, Γερμανία, Kazim Baba, Βερολίνο, Γερμανία, George Aryo, Oldenzaal, Ολλανδία, Sait Uzun, Egg/Flaw, Ελβετία, Lord Nicholas Rea, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, Hugo Charlton, Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, Roger Tomkins, Δρυσιά, Κύπρος, Mark Thomas, Λον-

δίνο, Ηνωμένο Βασίλειο, Hugo Van Rompaye, Geel, Βέλγιο και Jean Paul Nunez, Montpellier, Γαλλία, εκπροσωπούμενοι από τους M. Muller, E. Grieves και C. Vine, Barristers και τη G. Pierce, Solicitor άσκησαν στις 25 Ιουνίου 2004 προσφυγή-αγωγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του Συμβουλίου 2004/306/ΕΚ της 2ας Απριλίου 2004 κατά το μέρος που θέτει εκτός νόμου το KONGRA-GEL ως σύμμαχο του PKK και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2508/2001,
- επικουρικά, να κηρύξει παράνομο τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 2508/2001 κατά το μέτρο που αφορά την εφαρμογή του στους προσφεύγοντες,
- να λάβει οποιοδήποτε άλλο μέτρο κρίνει σκόπιμο,
- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα των προσφευγόντων της παρούσας διαδικασίας,
- να υποχρεώσει το Συμβούλιο να καταβάλει αποζημιώσεις.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες ισχυρίζονται ότι το Συμβούλιο, αποφασίζοντας να θέσει εκτός νόμου το KONGRA-GEL ως σύμμαχο του PKK, παραβίασε τη συνθήκη ΕΚ κατ' ουσίαν και όσον αφορά τη διαδικασία.

Οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν ότι το Συμβούλιο παραβίασε κατ' ουσίαν τη συνθήκη ΕΚ ως εξής:

- δεν εφάρμοσε προσιτά, αντικειμενικά κριτήρια στα ακριβή πραγματικά περιστατικά,
- δεν σεβάστηκε θεμελιώδη δικαιώματα συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων της ελευθερίας της εκφράσεως και του συνεταιρίζεσθαι που προστατεύονται από τα άρθρα 10 και 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου,
- παραβίασε γενικές αρχές του κοινοτικού δικαίου όπως η αναλογικότητα, η ασφάλεια, η ισότητα και το δικαίωμα άμυνας,
- προέβη σε κατάχρηση εξουσίας.

Επιπλέον, οι προσφεύγοντες-ενάγοντες προβάλλουν ότι το Συμβούλιο παραβίασε τη συνθήκη ΕΚ όσον αφορά τη διαδικασία ως εξής:

- δεν παρείχε στους προσφεύγοντες-ενάγοντες την δυνατότητα να υποβάλουν παρατηρήσεις πριν από την απόφαση με την οποία τέθηκαν εκτός νόμου ή/και δεν παρείχε στους προσφεύγοντες-εναγόμενους δικαίωμα άμυνας και/ ή αποτελεσματική έννομη προστασία με την οποία θα μπορούσαν να αμφισβητήσουν τους ισχυρισμούς στους οποίους στηρίχθηκε το Συμβούλιο, κατά την έννοια των άρθρων 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου,
- δεν αιτιολόγησε επαρκώς την νομική και πραγματική βάση της αποφάσεώς της.